

om man ikke kunde Høje i alt Fald at begrænse Underbalancen til Telegrafvæsnets. Men dertil kommer — som af den ærede Ordfører fremhævet — at der er al Grund til at frygte for, at Telegrafvæsnets Indtægter snarere vilde blive nedadgående, fordi Telefonerne gribe mere og mere om sig og saaledes gøre Afbræk i Telegrafvæsenets Indtægter. Der er altsaa særlig Grund til at undersøge, om ikke Underskuddet er større, end det bør være, og da at træffe en Forandring i Taxten, som sikrer mod en yderligere Vægt af dette allerede ret betydelige Understud. Jeg tror, at almindelige finantsnelle Betragtninger dog, alt vel overveiet, nærmest tale for at følge Regeringens Forslag. Det har imidlertid ikke været den for os afgjørende Grund, men det har været den, at selve det foreslaaede Taxthystem i og for sig maa erkjendes for at være bedre og hensigtsmæssigere end det nu benyttede, og jeg tror, at de af Regeringen givne Oplysninger i Anmærkningerne til Finantsloven vilde være tilstrækkelige til Oplysning derom, og navnlig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det der fremhævede Faktum, at der her i Europa ikke er andre Lande end Danmark og Serbien, som have bibeholdt det hos os nu gjældende System, og at man endog saa udenfor Europa kun finder saa Steder, hvor det er Tilfældet. Jeg tror heller ikke, der kan lægges særdeles Vægt paa den Bestyring, den ærede Ordfører udtalte for, at det særlig skulde være den mindre dannede Del af Befolkningen, der kom til at bøde for den nye Taxt; jeg tror ikke, det er den, der særlig telegraferer. Der er ogsaa et andet Moment, som yderligere maa komme i Betragtning, og det er, at selve de overflødige Ord ikke blot giver Telegrafpersonalet forøget Arbejde, men ogsaa gjør selve Telegraferingen langsommere, og deraf følger, at Telegrammerne ikke kunne expederes saa hurtigt, som de vilde kunne, naar de vare fornuftigt affattede ved Indleveringen. Jeg skal derfor anbefale, at man gaar ind paa det af Regeringen stillede Forslag til en ny Telegramtaxt. — Da den ærede Ordfører ikke har udtalt sig angaaende de i Betænkningens fremsatte Bemærkninger angaaende Sjævnbanevæsenet, skal jeg foreløbig heller ikke udtale mig derom.

Judenrigsministeren (Jørgerslev):

Jeg skal følge den Gang, den ærede Ordfører tog gennem Ændringsforslagene og altsaa begynde med Ændringsforslag Nr. 4 til § 6, som gaar ud paa en udvidet Postbetsførgelse paa Ruten Kjøbenhavn—Korsør. Den ærede Ordfører udtalte ganske rigtig, at det

var efter Konference med Udvalget, at dette Ændringsforslag er stillet af mig. Ændringsforslaget behyder, at medens man nu har den Indretning, at man med det Stog, som gaar Kl. 9 Form., affender Post til Korsør, som vender tilbage til Slagelse, Sorø og Ringsted med et fra Korsør afgaaende Tog, hvilket altsaa er en Omvei, vil man nu sende den paagjældende Post med Toget Kl. 10 $\frac{1}{2}$, hvilket vil forbolde nogen Uleilighed og Udgift for vedkommende Poststeder og maaske ogsaa nogen Forsinkelse for en Post, som kommer vest fra. Men da Udvalget har ønsket Forsøget gjort, er jeg gaaet ind derpaa og maa som sagt sætte Pris paa at faae i den Anledning denne lille Bevilling. Jeg kan altsaa være enig i det stillede Forslag, som jeg ganske vist selv har stillet, men kun paa Foranledning fra Finantsudvalgets Side. — Ændringsforslag Nr. 6 er et Underænderingsforslag, hvorved foreslaas udstemt 600 Kr., der ere forlangte til Postbetsførgelsen i Aarhus. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Benyttelse ad Sporveien, som den ærede Ordfører anførte, til Post og Passagerer ikke lader sig praktisere, idet den ikke kan sættes i Værk ved alle Tog og vistnok ogsaa vilde blive dyrere. Forholdet er nu det, at man benytter den samme Befordring til Hovedposthuset i Aarhus og til Østbanegaarden. Den gaar altsaa først om ad Postgaarden og dernæst til Østbanegaarden, og da der kun er 25 Min. til hele Betsførgelsen, og der vel er en Afstand af $\frac{1}{4}$ Mil mellem de to Stationer, følger altsaa deraf, at naar der er en Togforsinkelse, eller det er glat Jøre i Byen, naar altsaa Transportforholdene blive vanskelige, kan Et af To ske: enten maa Aarhus finde sig i at faae sin Post omdelt en Time senere, idet Posten saa først kjører til Østbanegaarden — hvilket vilde være et høist uheldigt Forhold og volde Klager — eller ogsaa maa Grenaaegnen finde sig i ikke at faae sin Post med. Det er det, der er sket et Par Gange, og det er derfor, man har forlangt denne Bevilling. — Ændringsforslag under Nr. 7 vilde jeg sætte megen Pris paa blev forkastet. Bevillingen angaar to ekstraordinære Postexpedienter, som der kan være god Brug for i en saa stor Stat, hvor der ofte kan indtræde Forfald; men da Forslaget jo flere Gange er stillet op, og Finantsudvalget stadig har fastholdt sin Nægtelse, skal jeg ikke gjøre store Ophævelser i saa Henseende. — Det næste Ændringsforslag angaar Udgifter ved Tilvirkningen af Frimærker. Det vil jo let skjønnes, at de Frimærker, som skulle bruges, maa man skaffe til Veie, det maa man være enig